

INGEZONDEN.

De Redactie behoudt zich voor, ter bevordering van spoedige plaatsing der stukken, zoo noodig eenige bekorting aan te brengen.

HAEMATOCÈLE RETRO-UTERINA.

In dit *Tijdschrift*, jrg. 84, No. 38, las ik een zeer lezenswaardig artikel van dr. H. HEYMANS v. AMSTEL over een haematocèle retro-uterina met een scheurtje in het peritoneum van het cavum DOUGLASI.

Na een normalen partus zag ik bij een vrouw een haematoom in het ligamentum latum, dat gelukkig niet doorbrak in de buikholte en waarvan de verschijnselen waren shock, uitstralende pijn in het rechter been, tenesmus vesicae en tumefactie rechts van den uterus. De baarmoeder bleek na aftasten intact te zijn. Daar ondanks rust de zwelling en de klachten bleven bestaan, heb ik 3 weken nadien een „Wechselschnitt“ gedaan, de stolsels verwijderd en de holte getamponneerd. Na 4 weken was de vrouw genezen. Vermoedelijk was ook hier een varix gebarsten.

Veghel, 5 October 1940.

J. H. VERBEEK, arts.

SCHIJNACHTERLIJKHEID EN SCHIJNDOMHEID.

De opmerkingen, die collega MEYKNECHT heeft gemaakt naar aanleiding van mijn artikel in dit *Tijdschrift*, lijken mij deels van persoonlijke en deels van meer zakelijke aard. Naar aanleiding van de meer persoonlijke opmerkingen zou ik willen zeggen: 1e. Het lijkt mij niet juist, dat collega MEYKNECHT zich als aangevallene beschouwt; ik demonstreerde de gebrekkigheid van het testonderzoek aan een voorbeeld van hem, van een anderen collega en van mij zelf. Ik zou dus ook kunnen zeggen, dat ik mijzelf aanviel. 2e. Het lijkt mij ook niet juist, dat ik de anonimiteit tegenover collega MEYKNECHT niet voldoende zou hebben gehandhaafd; ik meen namelijk, dat er in Nederland vrij veel inrichtingen zijn, waar kinderen geobserveerd worden.

Naar aanleiding van de meer zakelijke opmerkingen zou ik willen zeggen: 1e. Het was niet mijn bedoeling het vertrouwen (in het bijzonder van buitenstaanders) in het gewone testonderzoek te ondermijnen. Ik zeg immers in mijn artikel, dat deze methodes zeer veel waarde hebben. Wel wilde ik wijzen op de overschatting van de beteekenis. En als collega MEYKNECHT nu schrijft, dat het zeer betrouwbare methodes zijn, dan moet hij daarbij de door mij vermelde voorbeelden (die met vele zouden kunnen worden vermeerderd) toch wel geheel over het hoofd zien. 2e. De beschuldiging van eenzijdigheid in mijn oriëntatie meen ik te moeten terugwijzen, omdat ik er juist in mijn artikel de aandacht op vestig, dat alle methodes van onderzoek moeten worden gebruikt (en dus gekend). In de gevallen, waarin dat niet gebeurt, zou ik van eenzijdigheid kunnen spreken. 3e. De opmerking van collega MEYKNECHT over de analyse van de totale persoonlijkheid roept in mij de volgende vergelijking op. Wij staan beiden bij het bed van een kind, dat lijdt aan diphtherie en door larynxstenose dreigt te sterven. Collega MEYKNECHT richt zijn aandacht op de geheele persoonlijkheid en zegt, dat het kind doodziek is. Ik zou in dat geval willen zeggen, dat de luchtwegen verstopt zijn en dat daar een therapeutische ingreep moet geschieden.

Misschien mag ik van de gelegenheid gebruik maken en er op wijzen, dat het RORSCHACH en niet ROHRSCACH is.

Amsterdam, 4 October 1940.

H. A. VAN DER STERREN.

BERICHTEN.

BUITENLAND.

FRANKRIJK. — **Onderscheiding van Joliot en Joliot-Curie.** De nationale academie van wetenschappen der Vereenigde Staten heeft de gouden BARNARD-medaille voor verdiensten jegens de wetenschap, voor 1940, toegekend aan FREDERIC JOLIOT en mevrouw IRÈNE JOLIOT-CURIE.